

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

5.1 เปรียบเทียบผลจากการทดสอบแบบไตรแอกเซียล โดยใช้การอัดตัวคายน้ำแบบแอนไอ-
โซทรอปิก และคอนโซลิเดชัน ของดินเหนียวอ่อนดอนเมือง สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 ดินเหนียวอ่อนดอนเมืองเป็น Sensitivity clay มีความสามารถในการยุบตัวสูง

5.1.2 กราฟของ $\epsilon_{vol} - \log \bar{\sigma}_v$ ที่ได้จากการทดสอบทั้ง 2 วิธีเกือบทับกัน สนิท ยกเว้นในช่วง O.C. กราฟของการทดสอบแบบไตรแอกเซียลจะยุบตัวน้อยกว่าแบบคอนโซลิเดชัน

5.1.3 ค่าเฉลี่ยของหน่วยแรงสูงสุดในอค์ตที่ได้จากการทดสอบแบบไตรแอกเซียล มีค่าเท่ากับ 0.83 กก./ตร.ซม. และจากการทดสอบแบบคอนโซลิเดชัน เท่ากับ 0.86 กก./ตร.ซม. ความชันของกราฟ $\bar{\sigma}_{vmT}/\bar{\sigma}_{vmC} = 0.98$

5.1.4 ในช่วง O.C. Coefficient of compressibility (a_v) จากการทดสอบแบบไตรแอกเซียลมีค่าน้อยกว่าแบบคอนโซลิเดชัน ประมาณ 50 % แต่ในช่วง N.C. มีค่าใกล้เคียงกัน

5.1.5 ค่าของ C_{v1} มีค่าประมาณ 3 เท่า C_{v3} ในช่วง O.C.

5.1.6 Primary compression ratio (x) จากการทดสอบแบบไตรแอกเซียล จะมีค่าสูงกว่าการทดสอบแบบคอนโซลิเดชันประมาณ 20 %

5.2 ผลกระทบเนื่องจากการเพิ่มน้ำหนัก ซึ่งให้ผลกระทบเหมือนกันทั้งการทดสอบแบบไตรแอกเซียล และคอนโซลิเดชัน มีดังต่อไปนี้

5.2.1 เมื่อระยะเวลาการเพิ่มน้ำหนักสั้น (t_{100}) ในช่วง N.C. LIR ต่ำกว่า จะให้การยุบตัวสูงกว่า

5.2.2 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างเวลาและการยุบตัว จะให้กราฟชนิดที่ I เมื่อ $LIR = 0.50$ ในช่วง N.C. และ $LIR \geq 1.00$ ทั้งช่วง O.C. และ N.C. ให้กราฟชนิดที่ II เมื่อ $LIR = 0.50$ ในช่วง O.C. และให้กราฟชนิดที่ III ในช่วงเพิ่มน้ำหนักพร้อม $\bar{\sigma}_{vm}$ โดยไม่คำนึงถึง LIR

5.2.3 เมื่อ LIR สูงขึ้นทำให้ค่าของ C_v เพิ่มขึ้น ในช่วง O.C.

5.2.4 เมื่อ LIR สูงขึ้นทำให้ค่าของ r ลดลง ในช่วง O.C.

5.3 ผลกระทบเนื่องจากระยะเวลาการเพิ่มน้ำหนัก ซึ่งให้ผลเหมือนกันทั้งการทดสอบแบบ ไตรแอกเซียล และคอนโซลิดेशन มีดังต่อไปนี้

5.3.1 เมื่อ LID ยาวจะทำให้การยุบตัวของดินสูงกว่า LID สั้น

5.3.2 เมื่อ LID ยาวขึ้นจะทำให้ $\bar{\sigma}_{vm}$ ลดลงเล็กน้อย

5.3.3 เมื่อ LID ยาวขึ้นจะทำให้ a_v เพิ่มขึ้น ในช่วง OC และ NC ในช่วงแรกๆ เมื่อหน่วยแรงเพิ่มมากขึ้นจะไม่มีผลกระทบของ LID เลย

5.3.4 เมื่อ LID สั้นจะทำให้ r เพิ่มขึ้น

5.4 เปรียบเทียบการยุบตัวเมื่อตัวอย่างถูกกระทำแบบไอโซทรอปิก และแอนไอโซทรอปิก (K_0) ของการทดสอบแบบไตรแอกเซียล

5.4.1 ในช่วง O.C. กราฟ $\epsilon_{vol} - \log \bar{\sigma}_v$ ของการทดสอบแบบไอโซทรอปิก จะยุบตัว (ระบายน้ำ) ได้มากกว่าแบบแอนไอโซทรอปิก แต่ในช่วง N.C. จะยุบตัว (ระบายน้ำ) เข้าใกล้กันมากขึ้น

5.4.2 หน่วยแรงสูงสุดในอดีต ($\bar{\sigma}_{vm}$) ที่ได้จากกราฟ $\epsilon_{vol} - \log \bar{\sigma}_v$ ของการทดสอบแบบแอนไอโซทรอปิก จะมีค่ามากกว่าแบบไอโซทรอปิกประมาณ 15%

5.4.3 ในช่วง O.C. Coefficient of compressibility (a_v) ที่ได้จากการทดสอบแบบไอโซทรอปิก จะให้ค่าสูงกว่าประมาณ 100% แต่ในช่วง N.C. ค่า a_v ที่ได้จากการทดสอบแบบไอโซทรอปิก จะให้ค่าต่ำกว่าเล็กน้อยประมาณ 5% และเมื่อหน่วยแรงเพิ่มขึ้น ค่า a_v จะเข้าใกล้กันมากขึ้นจนทับกันสนิท

5.4.4 ในย่อหน้า O.C. Coefficient of consolidation (C_v) ที่ได้จากการทดสอบแบบโอโซทรอปิก จะให้ค่าต่ำกว่าแบบแอนโอโซทรอปิก ประมาณ 50% แต่ในย่อหน้า N.C. จะมีค่าเกือบเท่ากัน

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.5.1 เนื่องจากการทดสอบครั้งถัดไปใช้เวลาในการเพิ่มน้ำหนักในระยะเวลาที่สั้น จึงไม่สามารถสรุปค่าของ R_g และผลกระทบของ LID ต่อ R_g ได้ ควรจะมีการศึกษาโดยใช้ LID ถึง 7 วัน, 14 วัน และ 21 วัน เพื่อดูผลของ LID ต่อค่า R_g

5.5.2 เนื่องจากว่าการศึกษานี้ ใช้อัตราการเพิ่มน้ำหนักน้อยที่สุด เท่ากับ 0.50 ซึ่งไม่เห็นผลกระทบของ LIR ต่ำ ๆ ต่อกราฟชนิดที่ III ควรจะมีการศึกษาโดยใช้ LIR ต่ำ เท่ากับ 0.1 และ 0.25

5.5.3 ควรมีการศึกษาในลักษณะเดียวกันโดยใช้การทดสอบแบบไตรแอกเซียลและคอนโซลิเดชัน ซึ่งมีแรงดันกลับ (Back pressure) เท่ากัน และดินตัวอย่างมีขนาดใกล้เคียงกัน

5.5.4 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการบวมตัวของแบบโอโซทรอปิก และแอนโอโซทรอปิกในเครื่อง triaxial โดยเพิ่มจำนวนดินตัวอย่างให้มากกว่าการทดสอบครั้งนี้ และหาค่าหน่วยแรงเฉือนเปรียบเทียบกันด้วย